

ת"פ 38176/10/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד עאדל אל שולי- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 38176-10-20 מדינת ישראל נ' אל שולי

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד שירה רוג
נגד הנאשם		עאדל אל שולי-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד אבו עביד

גזר דין

1. ביום 23.12.21 הורשע הנאשם על ידי כב' השופטת שרה חביב. במסגרת הסדר הטיעון הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי **סעיף 186(א) לחוק העונשין**, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.5.20 עת ששהה הנאשם בכלא "דקל", החזיק בכיס מכנסיו סכין מאולתרת.
3. ביום 2.10.22 הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.
4. בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר שירות מבחן.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה וסבר כי בנסיבות התיק, מתחם הענישה הראוי נע בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל ועתר לגזירת עונשו של הנאשם במחצית המתחם - 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.
6. ב"כ הנאשם, בטרם טיעונו, הגיש מכתב עו"ס ממרכז מתדון בירושלים המתאר את נסיבות חייו הקשות של הנאשם ואת ההליך הטיפולי שעובר הנאשם לגמילה מסמים וכן אסמכתאות רפואיות למצבו הבריאותי. ב"כ

הנאשם הפנה לפסיקה וטען כי בנסיבות התיק ראוי שמתחם הענישה יחל ממאסר מותנה וצו של"צ או לחילופין מחודש מאסר בפועל. ב"כ הנאשם טען לקיומם של טעמים שיקומיים ורפואיים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה ככל ויקבע מתחם גבוה יותר מזה שעתר לו.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו ואת רצונו שלא לשוב לכלא.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לתיקון מספר 113, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין בקביעת מתחם ענישה הולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם במקרה זה הינם שלמות הגוף, ביטחון הציבור וכשמדובר בעניינו בהחזקת הסכין בין כותלי הכלא הרי שהחשש מפגיעה בציבור הסוהרים והאסירים האחרים שהו עמו באותה העת בבית הסוהר הופך ממשי אף יותר. כל זאת, לצד הפרת הסדר והמשמעת בבית הסוהר רק מעצם החזקת הסכין. ברע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל, נקבע:

**"פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם [...]
החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל לאלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות."**

10. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-גבוה. זאת משום שהסכין נמצאה על גופו של הנאשם, זמינה לשימוש והכל בעודו אסיר בכלא.

11. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי החזקת הסכין נעשתה במודע ובאופן מתוכנן וכי ניסיון החיים מלמד על המניעים להחזקת סכין בכלא ועל התוצאות הקטלניות של החזקת סכין בכלא.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם היא העונש שקבע המחוקק לעבירת החזקת הסכין - חמש שנות מאסר.

13. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו מלמדת כי הענישה מגוונת ותלויה בנסיבות התיק:

א. רע"פ 3676/15 עבד מחאגנה נ' מדינת ישראל, שם נדחה ערעור נאשם על החמרת עונשו לאחר שהורשע בעבירה של החזקת סכין בתוך קופסא סיגריות בין כותלי כלא איילון, בית המשפט קבע

מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל והוטלו עליו 6 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות.

ב. עפ"ג (מחוזי מרכז) **38348-03-21 מחמוד סחאר נ' מדינת ישראל** (9.5.21), שם נדחה ערעור הנאשם בעל עבר פלילי מכביד ורלוונטי על חומרת עונשו לאחר שהורשע על ידי בית המשפט השלום בנתניה בעבירת החזקת סכין בעודו שוהה במעצר בכלא "רימונים", קבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל והשית עליו עונש 10 חודשי מאסר.

ג. ע"פ (מחוזי מרכז) **61520-06-12 יקיר רווח נ' מדינת ישראל** (21.11.21), שם הורשע נאשם בעבירת החזקת סכין מאולתרת באורך 3.5 ס"מ בעודו עצור ושוהה בתא מעצר עם עצורים אחרים, בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר והטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמיד את עונשו על 4 חודשי מאסר בפועל.

14. זה המקום לציין כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם אינה רלוונטית לענייננו שכן מדובר בנסיבות שונות מענייננו הן בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה והן בנוגע למאפייני הנאשם.

15. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה.

סטייה ממתחם העונש ההולם

16. על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל**] משום שהלכה היא כי: **"לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא החרג ומרוקן את הכלל מתוכן"**. [ראו למשל ע"פ 7757/21 **אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל**].

17. במסגרת המבחנים שנקבעו בפסיקה לחרیגה מטעמי שיקום, נקבע כי בית המשפט ישקול את: **"המוטיבציה שהפגין האדם שהשתקם, הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה"**. ראו ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל**. וכן ראו ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל**.

18. בכל הנוגע להליך הטיפולי, הרי שממסמך נ/1 עולה שהנאשם מטופל במרכז לטיפול בסמים, במסגרתו מקבל טיפול מונע סיכון לצריכת יתר של סמים. הוא מבצע בדיקות שתן, שתוצאותיהן לא פורטו במסמך, והוא בעל מוטיבציה לטיפול ושיקום. יש לברך את הנאשם על השתלבותו במרכז לטיפול בסמים, אך יש לזכור כי הנאשם בחר מטעמיו שלא לעבור הליך שיקום מסודר ומפוקח תחת עינו של שירות המבחן. המשמעות של כך היא

ברורה, משום שעל מנת לחרוג ממתחם העונש מטעמי שיקום יש צורך בהמלצה חד משמעית ומנומקת של שירות המבחן. לעדיפות המלצות שירות המבחן על פני גורמי חוץ אחרים, ראו למשל בש"פ 4621/22 אלעאס נ' מדינת ישראל. כך או אחרת, לא מצאתי כי מתקיימים התנאים האמורים בפסיקה לחרגה ממתחם העונש ההולם. משום שטיפול בתחליף סם אינו כשלעצמו אינדיקציה לשינוי עמוק בהתנהגות. הדברים נכונים ביתר שאת, בשים לב לטיב העבירה המיוחסת לנאשם ולהיעדר קשר סיבתי הכרחי בין בעיית הסמים לבין החזקת סכין בכלא. משכל זה נאמר, וודאי שלא ניתן להתעלם מהמידע האמור במסמך נ/1 ויש בו כדי להצדיק הימנעות משליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח.

19. בכל הנוגע לבקשה לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל מחלתו של הנאשם שבגינה סובל משיתוק ביד וברגל, הרי שלא מצאתי כי יש בה כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. הלכה היא כי חריגה ממתחם ענישה בשל מצב בריאותי תתקיים רק במצבים חריגים וייחודיים ביותר בהם: "עונש המאסר יביא לקיצור ממשי של תוחלת חיי הנאשם". ראו למשל ע"פ 8971/15 עיסא נ' מדינת ישראל. זה וודאי אינו המקרה בענייננו.

קביעת העונש ההולם

20. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

- א. הנאשם הודה במיוחס לו.
- ב. הנאשם מקבל טיפול תרופתי לבעיית הסמים.

ג. הנאשם בעל נסיבות חיים לא קלות ובעיות רפואיות.

ד. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד ורלוונטי.

ה. הנאשם אינו צעיר או מבוגר באופן המצדיק התחשבות מיוחדת.

- 21. בנסיבות האמורות מצאתי כי ראוי למקם את עונשו של הנאשם במחצית המתחם.
- 22. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ב"המשקם" בירושלים בכתובת באומן 1. הנאשם יחל את ריצוי עונשו ביום 10.1.23 בשעה 8:00 יתייצב ביחיד ברקאי מחוז דרום בסמוך לכלא באר שבע

ב. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות,

ושאם לא יעשה כן, יכול ויופסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ג. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירת החזקת סכין.

ד. קנס בסך 2,500 ₪ שישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.10.23 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ג, 28 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.